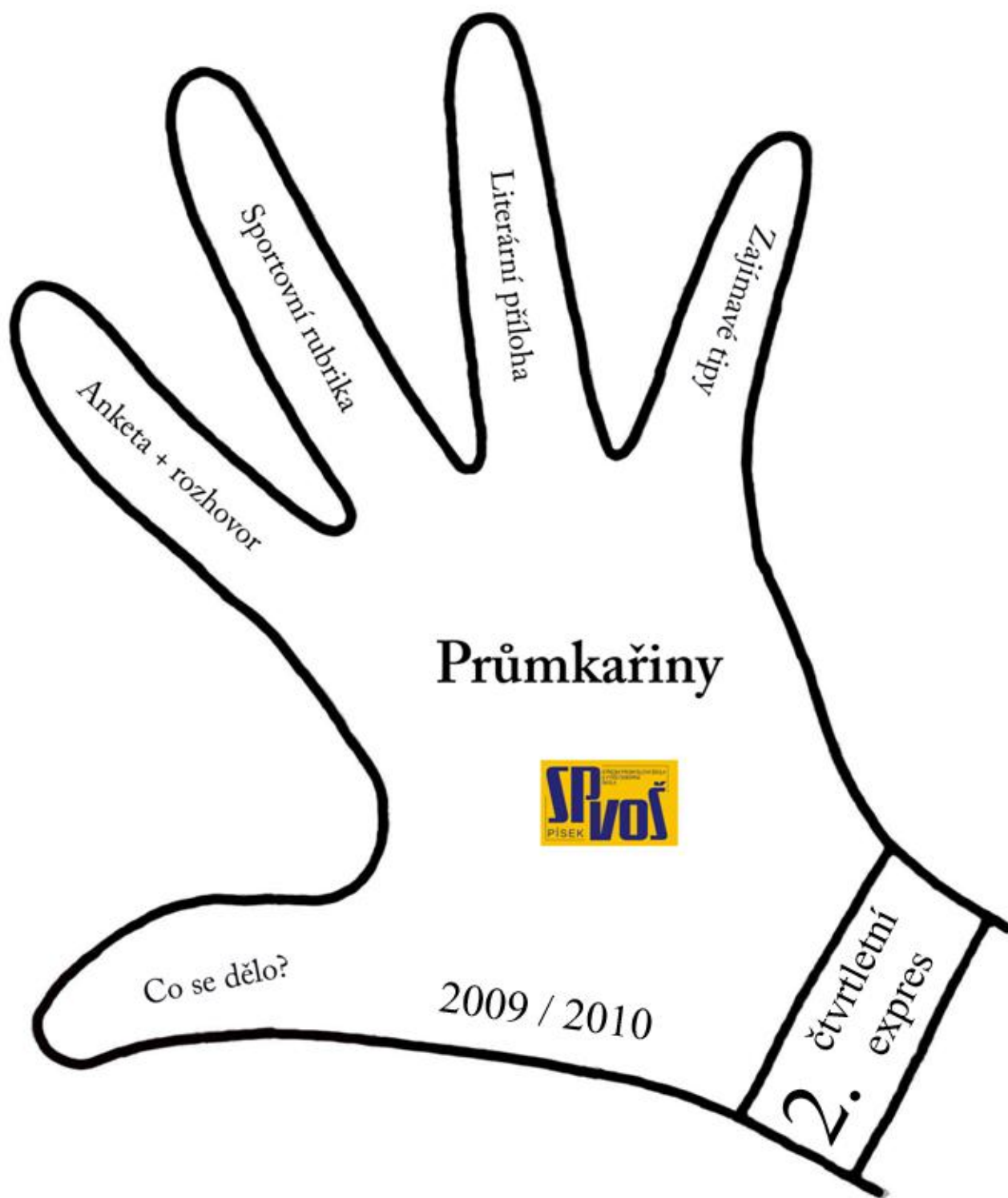

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

Obsah čísla:

Co se dělo a co se bude dít?
Rozhovor + anketa
Sportovní rubrika
Literární příloha + kulturní rubrika
Vánoční a silvestrovské tipy
Slovo závěrem

Redakce: třída B3.I + B2.I
Počet výtisků: 150
Datum vydání: 16. prosince 2009

Na protější straně najdete fotku redakční rady a tímto se vám představujeme.

Zleva dole: Miroslav Cuhra, Martin Suchan, Martin Hut'án, Mgr. Ludmila Klavíková, Mgr. Miroslav Široký, Mgr. Hana Maříková, Lucie Mikešová, Lucie Nachtigalová, Barbora Nováková, Jana Bakalová, Martin Hořejš, Michal Horažďovský, Petra Hrdličková, David Šenkýř, Pavel Frčka, Josef Němeček, Kateřina Samcová, Beáta Caltová a Martina Krejčová.

Chybí: Roman Svoboda.

Nesem' Vám noviny, poslouvejte.
Nesem' Vám noviny, „pročítejte“.

Ahoj spolužáci!

Začínáme trochu netradičně, protože už zase nastal vánoční čas a s ním přichází i náš expres. Krajina se nám ještě do bíla nezahalila a prý se letos ani nezahalí, a my tak strávíme další Vánoce na blátě. Ale nevadí, plískanice a pochmurné a uplakané počasí neznamená, že budeme pochmurní i my. A Vánoce si přece nenecháme zkazit.

V dnešním čísle se budeme věnovat adventu, a tak zde najdete zajímavé tipy na vánoční dekorace a dozvíte se něco o lidových zvycích.

Samozřejmě ale nepřijdete ani o informace z naší školy. Máme pro vás připravené zajímavé vyprávění spolužáka Vojty Skřivana, který pobyl rok ve vzdálené cizině. Ve sportovní rubrice preferujeme o dalším sportovním kurzu a ještě jednou se vrátíme fotodokumentací ke sportovnímu dni. V literární rubrice vám nabídneme zdařilé práce našich spolužáků. Nebudou chybět ani postřehy z našich kulturních akcí – plesů, divadelních představení a výletů.

I tentokrát budou naše Průmkařiny doplněny obrazovými přílohami a různými poznámkami, a tak bedlivě prohlížejte, protože se v závěru našeho čísla dozvíte soutěžní otázku. Zatím vám přejeme ničím nerušené čtení a těšíme se, že po závěrečných slovech se k nám přidáte a budete soutěžit.

Co se bude dít?

Tak především – v pondělí a v úterý **21. a 22. prosince** máme ředitelské volno, takže si vánoční prázdniny prodloužíme (pozn. red.: prodloužení ještě o týden z důvodu chřipkové epidemie by také neškodilo ☺).

V lednu a únoru jsou na programu dva maturáky.

V pátek **29. ledna 2010** se uskuteční v **Družbě** maturitní ples třídy **C4.S**. Téma je trochu sci-fi, a sice **Hvězdné války**. Asi se máme vsknutku na co těšit.

O měsíc později, dne **26. února 2010**, zakončí naši „průmkařskou“ maturitní plesovou sezónu v komplexu **Družba** výběrová třída **A4.S**. Ta připravuje také zajímavou podívanou už proto, že moderátorem večera má být **Zdeněk Izer**.

A poster for a graduation ball. The title 'MATURITNÍ PLES' is written in a large, stylized, 3D font at the top. Below it, the text reads: 'Zveme Vás na maturitní ples SPŠ Písek, třídy C4.S', 'Kdy: 29. 1. 2009 od 19:00', 'Kde: KD Družba, Písek, Země', 'Vystoupí: Taneční orchestr Variant', 'DJ Daniel Čechtický', and 'Taneční klub Fialka'. The background is dark with a red and orange glow, featuring a character resembling Darth Maul from Star Wars on the right and a large yellow '@' symbol on the left.

Na oba maturitní plesy bychom vás rádi pozvali a v dalším čísle určitě podrobně poinformujeme o našich postřezích z průběhu obou plesů.

V lednu nás pak ještě čekají mrzuté a protivné okamžiky při písemkách i ústním zkoušení, usínání a nervování se nad seminárními pracemi a spousta nepříjemných chvil. Klasifikační porada je naplánována na 25. ledna, takže do té doby musíme všichni zabrat.

Ve čtvrtek **28. ledna** dostaneme vysvědčení a druhý den **29. ledna** nás čekají jednodenní pololetní prázdniny.

Na jarní prázdniny se můžeme těšit v týdnu od **8. do 14. února**. Vyšly nám na docela zimní období, tak snad napadne sníh, abychom si užili na snowboardech, běžkách a lyžích.

Termíny praxí pro školní rok 2009/10 jsou vyznačeny v plánovacím kalendáři, který pro vás připravil Mgr. Milan Janoušek. My jsme plán praxí a současně kalendář na 2. pololetí otiskli.

Žáci 2. a 3. ročníku SPŠ absolvují **10 dní**, studenti V2 **20 dní** (červen až srpen) a V3 **45 dní** (leden až březen). Všichni odpracují **40 hodin** týdně (u žáků mladších 18 let je akceptováno **30 hodin** za týden).

Termíny pro VOŠ:

V2 – 1.6. - 31. 8. 2010

V3 – 12.1. - 6. 3. 2010

Veškeré informace o způsobu plánování odborné praxe studentů najdete na <http://www.sps-pi.cz/op>

Na přelomu března a dubna se uskuteční další schůzky rodičů.

Maturantům připomínáme, že **31. března 2010** odevzdávají dlouhodobou maturitní práci.

Ale do března je ještě daleko. Ve třetím čtvrtletí se s vámi už zase spojíme.

	P	Ú	S	Č	P	S	N	
	1	2	3	4	5	6	7	
	8	9	10	11	12	13	14	
A2.S	15	16	17	18	19	20	21	únor
	22	23	24	25	26	27	28	
C2.S	1	2	3	4	5	6	7	březen
	8	9	10	11	12	13	14	
B3.I	15	16	17	18	19	20	21	březen
	22	23	24	25	26	27	28	
	29	30	31	1	2	3	4	duben
	5	6	7	8	9	10	11	
D3.S	12	13	14	15	16	17	18	duben
	19	20	21	22	23	24	25	
	26	27	28	29	30	1	2	květen
B2.I	3	4	5	6	7	8	9	
D2.S	10	11	12	13	14	15	16	květen
A3.S	17	18	19	20	21	22	23	
C3.S	24	25	26	27	28	29	30	květen
	31							

Studentský parlament SPŠ a VOŠ Písek

Pravidelně jedenkrát za dva měsíce se bude scházet nově založený studentský parlament. Ten vznikl 23. listopadu a je složen z 16 zástupců. Prvním předsedou se stal Tomáš Reichl ze třídy D4.S a místopředsedou Tomáš Jirků ze třídy C3.S.

Hlavním úkolem studentského parlamentu je zlepšit komunikaci mezi žáky a vedením školy, a tím napomoci vytvořit otevřené a přátelské školní prostředí a zkvalitnit výuku ve škole.

Zástupci z jednotlivých tříd zde mají možnost prezentovat návrhy svých spolužáků a naopak vedení školy své návrhy žákům. Parlament společně s vedením školy rozhodne při hlasování, které návrhy se budou realizovat. Pravidla pro veškeré volby a hlasování se řídí zákony ČR.

V případě řešení neodkladných záležitostí se studentský parlament sejde okamžitě a daný problém vyřeší.

K zástupcům z jednotlivých tříd patří tito žáci: Kinkor Jiří A1.S, Papán Stanislav B1.I, Řežábek Jakub C1.S, Holec Lukáš D1.S, Labský Vlastimil A2.S, Prokop Vaněk B2.I, Zelenka Robert C2.S, Novotný Jan D2.S, Bouška Bohumír A3.S, Šenkýř David B3.I, Jirků Tomáš C3.S, Novotný Jiří D3.S, Veisheipl Karel A4.S, Voříšek David B4.I, Podr Michal C4.S a Reichl Tomáš D4.S.

Co se dělo?

Minulé číslo jsme vydali před podzimními prázdninami. Otiskli jsme zde pozvánku na Den otevřených dveří na SPŠ a VOŠ Písek. Upoutávka zřejmě dost zapůsobila, protože dne 3. listopadu, kdy se DOD konal, škola praskala ve švech. O soutěže, stejně tak jako o prohlídku jednotlivých učeben a laboratoří byl velký zájem.

Obě akce se velmi vydařily, nenastaly žádné nečekané problémy. Naše škola je tedy v kulturních kuloárech města Písku opět vedena jako vzorná a příkladná. Hlavně, abychom to nezakřikli a dobrou pověst si udrželi i nadále.

Souběžně probíhala prezentace středních škol v Družbě a u našeho informativního stánku bylo také stále plno.

Další prezentace škol se uskutečnila 12. 11. v Jindřichově Hradci.

Dva listopadové pátky patřily také prezentaci naší školy. Tentokrát však v jiné rovině, v rovině zábavy. I maturitní ples je vlastně způsob jak se zviditelnit. Svůj organizační talent a reprezentativní chování předvedly na svých plesech třídy D4.S a B4.I.

Ale pak už přišlo něco méně oblíbeného. Ve čtvrtek 26. 11. 2009 proběhly třídní schůzky rodičů. Někteří žáci pak zažili chvílky horké a jiní docela bezproblémové. Každopádně všichni rodiče při schůzkách nebo i po nich obdrželi přístupová hesla k našim známám.

Naši zákonní zástupci se radují, my už méně!

Ale - ces't la vie! Nakonec – alespoň ubudou mnohá neradostná překvapení.

Čtvrtek 3. 12. 2009 věnovali někteří z nás kultuře. Třída B3.I společně s A4.S se zúčastnila kulturní exkurze v Praze. Ani tentokrát nás nezklamalo Divadlo v Dlouhé a svým satirickým dramatem s názvem U Hitlerů v kuchyni nás nejen pobavilo, ale také poučilo tím, že jsme pochopili, jak nebezpečný je extrémismus a kam až může vést. Ironickou a vtípnou formou se hra vysmívala extrémismu v jakékoliv podobě. Na představení bylo jistě zajímavé, že jsme byli úplně prvními diváky, protože se jednalo o veřejnou generálku. Škoda jen, že nedošlo k žádné kalamitě, nikomu nespádl ani kostým nebo knírek a ani nikdo nezapomněl text nebo někde zakopl, což sliboval autor hry pan Arnošt Goldflam. Ale divadlo to bylo skvělé. B-trojka pak ještě zavítala do muzea českého kubismu (Dům U Černé Matky Boží) a tady absolvovala projekt „O sto let zpět“. A-čtyřka pro změnu navštívila muzeum Franze Kafky v Hergetově cihelně na Malé Straně (kousek od opravovaného Karlova mostu).

V pondělí 7. prosince byli kulturní naši spolužáci z C2.S. V Divadle Na Fidlovačce zhlédli divadelní hru Malované na skle.

O dva dny později se snažili porozumět anglickému jevištnímu projevu v originále studenti z A4.S, B3.I a A2.S. Zástupci těchto tříd odjeli na představení do Prahy. Měli možnost podívat se na hru s názvem „Jak je důležité mít Filipa“, jejímž autorem je Oscar Wilde. Výborné představení se odehrálo v Salesiánském divadle.

A teď můžeme chválit!

Mezi našimi spolužáky je opravdu mnoho chytrých hlav, což se prokazuje v soutěžích a olympiádách. Společnost Mensa (sdružení nadprůměrně inteligentních lidí) uspořádala soutěž s názvem Logická olympiáda poprvé i pro středoškoláky. Nominčního kola (celkově soutěžilo 4044 studentů) se zúčastnilo 38 žáků naší školy. Do krajského semifinále, které proběhlo dne 6. 11. 2009 v Českých Budějovicích, se proboujvalo celkem 7 našich žáků.

Václav Pavlovec z A4.S získal **4. místo**, **Ondřej Hruška** z A2.S obsadil **7. místo** a **Tomáš Vazač** z B4.I **8. místo**. Všichni účastníci si zaslouží pochvalu a oceněným blahopřejeme.

Další úspěch jsme slavili dne 7. 11. 2009, kdy se konalo 4. Mistrovství České republiky **First Lego League** v Jeseníku. Této největší robotické soutěže pro školy se účastní desetitisíce dětí po celém světě. Nejlepší týmy postupují do regionálních kol a pak do mezinárodního finále. Cílem soutěže je postavit a naprogramovat robota ze stavebnice Lego. Týmy se každoročně mění. Ten letošní průmyslovácký zastupovali členové kroužku robotiky a získali **9. místo!** O průběhu finále se ještě dozvíte více v březnovém čísle v příspěvku našeho kolegy z redakce, který je současně členem robotického týmu, a tudíž účastníkem finále.

A teď se ještě trochu vrátíme do babího léta. Určitě jsme minule informovali, že proběhla na konci září (30. 9. 2009) Prezentace středních škol v Českých Budějovicích. V rámci této výstavy se konala celorepubliková soutěž, kam byli ve svých oborech přihlášení tito žáci a ve zvolených oborech se umístili na následujících místech:

Obor automatizační technika – programátor PLC – **Jakub Maršálek** z A4.S **6. místo**
Zapojení bytové elektroinstalace – **Michal Podr** z C4.S **10. místo**
Programování jednočipů PIC 16F84 + realizace – **David Klingenberg** z A4.S **4. místo**
Obor CNC technika – programátor CNC – **Marek Hajer** z A3.S **1. místo**
Obor informatika – návrh webové stránky – **Ladislav Beneš** z C4.S **2. místo**
Opět gratulujeme a děkujeme za skvělé výkony a reprezentaci.

Anketa

I nyní jsme si připravili pár otázek pro naše studenty. Ptali jsme se na aktuální témata, jako jsou například maturitní plesy, Vánoce a Silvestr.

- 1) Byl jsi na maturitních plesích naší školy a jak je hodnotíš?
- 2) Přečetl jsi v poslední době něco zajímavého?
- 3) Co Vánoce? Kupuješ dárky v předstihu, nebo až na poslední chvíli?
- 4) Kam se chystáš na Silvestra?
- 5) Plánuješ v letošní zimě jet na hory?
- 6) Upřednostňuješ lyže nebo snowboard? Nebo ještě něco jiného a co?

- 1) Ne
- 2) Ano, přečetl jsem od Michaela Scotta – Tajemství nesmrtelného Nikolase Flamela – 1. díl s názvem Alchymista a teď mám přečtenou půlku 2. dílu s názvem Čaroděj.
- 3) Ještě jsem nekoupil ani jeden, takže na poslední chvíli.
- 4) Buď budu slavit někde tady u nás, nebo pojedu do Protivína, ale nejspíš budu tady v hospodě nebo na diskotéce.
- 5) Ne.
- 6) Já na hory nejezdím. Poprvé jsem byl na lyžáku v prváku a tam jsem „jezdil“ na snowboardu, takže asi snowboard.

- 1) Nebyl, ale na zbývající se chystám.
- 2) Třídni důtku, kterou jsem dostal.
- 3) Jsou dva týdny před Vánoce předstih, nebo poslední chvíle?
- 4) S naší partou někde na chatu.
- 5) Jo, pronajmeme si s grupou asi chatu na Lipně.
- 6) Upřednostňuji lyže a sáňkování.

- 1) Byl jsem na jednom a moc se mi líbil, měli dobrý film na začátku.
- 2) Na novinky.cz jsem četl článek „Jak muž pozná, že ho žena chce?“ – prý podle nohou.
- 3) No, jak to vypadá, tak tenhle rok až na poslední chvíli.
- 4) To ještě nevím přesně, ale asi budu s rodiči a se sestrou.
- 5) Plánuji jet do Německa na hory a možná tak maximálně na víkend.
- 6) Mám radši lyže a ještě rád bobuji.

- 1) Jo, byl. Hodnotím je jako super, akorát by mohlo chodit víc lidí.
- 2) Jasně “průmyslovácký noviny”, jinak jenom reporty z koncertů různých kapel.
- 3) Vánoce no comment (blbost), dárky většinou na poslední chvíli.
- 4) S kamarády buď hospoda, nebo u někoho doma.
- 5) V plánu to je, ale uvidí se podle financí a školy.
- 6) Na prvním místě jsou samozřejmě boby a sáňky :-D, poté by se dalo jezdit na tom snowboardu.

Nejmenovaní studenti SPŠ

Poznámka redakce: Jakmile provádíme anketu, většina studentů nechce spolupracovat, pokud uveřejňujeme jejich jména. Musíme tedy na ně brát ohled a jména nepublikujeme.

Rozhovor

Tentokrát jsme si připravili pár otázek pro paní učitelku Soňu Vrchlavskou.

Jak jste se vlastně ocitla na naší škole?

Mám vystudovanou střední průmyslovou školu zaměřenou na výpočetní techniku. Dále jsem se rozhodla pro studium datových sítí na této škole. Pan Ing. Bakala mě následně na konci 3. ročníku VOŠ poprosil, abych tu zůstala jako učitelka datových sítí. V současné době ke své práci kombinovaně studuji vysokou školu, kde letošní rok ukončím bakalářským titulem.

Sledovala jste anketu Kniha mého srdce? A jaký typ literatury máte ráda?

Anketu jsem nesledovala. Mám ráda historickou literaturu a také například odborné knížky o datových sítích.

Cestujete ráda?

Určitě. Naposledy jsem navštívila Neapolský záliv na ostrově Ischia.

Jezdíte na hory?

Jezdím, ale většinou jen pasivně. Chodím na procházky, užívám si přírodu a chodím posedět s přáteli.

Máte nějakou oblíbenou hudební skupinu?

Těch je hodně. Mám ráda například Metallicu, Queen. Ráda si poslechnu i klasiku.

Máte ráda Vánoce a jak je slavíte?

Vánoce mám ráda. Slavím je s rodinou a přáteli.

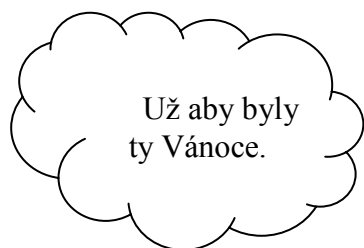
Kde vás můžeme potkat na Silvestra?

Můžete mě potkat s přáteli na nějaké akci nebo na nějaké horské chatě.

Chodíte ráda na plesy?

Určitě, ale jen když mám čas a co na sebe.

Hodlám si koupit nové šaty speciálně pro maturitní ples budoucí B4.I, třídu paní učitelky Maříkové.

SPORTOVNÍ DEN NA SPŠ A VOŠ PÍSEK

O sportovních výsledcích našich průmyslováckých týmů vás poinformujeme v březnovém čísle, ale abyste nepřišli o sportovní informace, tak nás napadlo, že se vrátíme ke sportovnímu dni.

Uvedeme zde informace o pravidlech u jednotlivých soutěžních disciplín. A snad vás i trochu pobavíme obrazovou přílohou.

NOHEJBAL – hrají 2 hráči systémem K.O. na maximálně tři dopady a tři doteky míče na vlastní polovině hřiště. Hra končí dosažením desátého bodu, a to beze ztrát. Počet setů se pak upravuje podle počtu zápasů.

KOPANÁ – hrají 4 hráči (3+1). Doba utkání se upravuje podle počtu zápasů a hraje se systémem K.O. V případě nerozhodného výsledku se střílejí penalty až do rozhodnutí.

KOŠÍKOVÁ – hraje družstvo o 4 členech systémem K.O. Pravidla jsou upřesněna rozhodčími až na místě.

PŘETAH LANEM – startují maximálně 4 tahouni za třídu. Pravidla a systém přetahu vysvětluje na místě rozhodčí.

ŠÍPKY NA CÍL – za třídu startují 2 soutěžící a hodnotí se dle výsledného pořadí.

PĚTISKOK SNOŽMO – třídu zastupují 3 žáci. Skáče se bez meziskoku a narušení plynulosti pokusu, tudíž okamžitě po dopadu následuje odraz. Hodnotící komise pracuje se součtem naskákaných metrů.

RINGO – soutěží 3 hráči systémem K.O., body potřebné k vítězství v setu a počet sehraných setů určují rozhodčí podle počtu zápasů.

SQUASH – startuje 1 hráč za třídu. Systémem „každý s každým“ se doplňují výsledky do přiložené tabulky. Hra se řídí pravidly squashe a doba utkání je 7 minut. Vítězem se stává nejvíce obodovaný hráč.

TENIS – za třídu nastupuje 1 hráč. Hraje se systémem „každý s každým“ nejprve v rámci ročníku a pak se utkají stejným systémem vítězové ročníku. Utkání trvá 10 minut.

STOLNÍ TENIS – startuje 1 hráč za třídu.

Doba zápasu i pravidla jsou stejná jako u tenisu.

KULEČNÍK – třídu zastupuje 1 hráč, a to na 10 minut a stejným způsobem jako u tenisu.

BOWLING – nastupují 3 hráči za třídu. Nejlepší třídy z ročníků se utkají ve finále. Doba jednoho kola nepřesahuje 20 minut.

Z jednotlivých disciplín se předává počtářské komisi pořadí tříd. Výsledky se v závěru soutěžení sčítají a třída s nejvíce nasbíranými body vyhrává. Vítěz je odměněn taškou plnou sladkostí.

Sportovní kurz třídy D2.S

Od 12. října se žáci třídy D2.S zúčastnili povinného pětidenního sportovně-turistického kurzu. Celý pobyt začal v pondělí dvanáctého, kdy jsme kolem desáté hodiny vyrazili směrem k rekreačnímu středisku Štědrónín. Jeli jsme vstříc dobrodružství, nevídaným kulturním, sportovním a turistickým zážitkům. I přes nepřízeň počasí jsme kolem půl dvanácté v pořádku dorazili na místo určení. Poté co jsme dorazili, nám byly přiděleny pokoje v ubytovně a po převlečení mokrého oblečení jsme šli na oběd. Po vydatném jídle nás pedagogický dozor seznámil s neméně vydatným programem.

První den nás čekal jeden z nejlhčích úkolů, a to vybalit si vše potřebné a usušit veškeré vybavení včetně sebe. Po delikátní večeři nás čekala ve 22 hodin večeřka a konečně zasloužený spánek.

Druhý den ráno už nám tak veselo nebylo. V 8 hodin ráno nás čekala povinná rozcvička a poté přesun do organizačního střediska a rozdělení do tří družstev. Poté dostalo každé družstvo svůj denní plán zahrnující volejbal, softball a vodácký výcvik. Nejtěžší z těchto úkolů byl vodácký výcvik, při němž se nejedna osádka

ocitla v chladných vodách poměrně čisté Otavy. I přes tyto drobné obtíže všichni přežili druhý den našeho kurzu bez větších zdravotních následků. Po povinné večeři jsme byli obeznámeni se seznamem žáků, kteří nesplnili povinný časový plán a dostali za to odpovídající počet koleček kolem naší ubytovny. Těchto pár žáků si vychutnalo noční běh při nulové viditelnosti. Pak už nám nic nebránilo odpočinout si před dalším dnem plným neopakovatelných zážitků.

Na třetí den si pro nás dozor přichystal opravdu akční program plný napětí, náhlých zvratů a emocí. Prvním bodem našeho plánu byla střelba ze vzduchové pušky. I když to zní velmi akčně, nikomu a ničemu se naštěstí nic nestalo. V druhé části programu nás čekal pochod. Po obědě jsme se všichni vypravili na túru, během které jsme absolvovali množství vědomostních a praktických soutěží. Nechybělo poznávání rostlin, házení kamením na terč či prohazování spolužáka (aniž by tento utrpěl vážná zranění) mezerou v zábradlí. Když jsme k večeru dorazili unavení zpět do ubytovny, jen málokoho by napadlo, že bude schopen úspěšně absolvovat poslední část denního programu. Nazvaná byla výstižně „lanolezectví“. Ač to zní neuvěřitelně, všem a všemu se podařilo přejít po laně 20 m dlouhou trasu, plnou zákeřných zatáček, stoupání a klesání. Po tomto neuvěřitelném výkonu jsme se dočkali večeře a zaslouženého odpočinku.

Čtvrtý den našeho kurzu jsme se po ranní rozcvičce a snídani dozvěděli, že není všem disciplínám konec a že to nejnáročnější máme ještě před sebou. Nejdříve nás čekala druhá část vodáckého výcviku plná soutěží a závodů mezi družstvy. Poté se konal turnaj v softballu a po něm následoval dobrý oběd. Pak jsme byli vyzváni, abychom si připravili bicykly

a příslušně vybavení, protože nás prý čeká dlouhý cyklistický zážitek, na který se opravdu jen tak nezapomíná.

Za příjemného počasí jsme ve dvě hodiny odpoledne vyrazili na cestu dlouhou 36 km. Během jízdy jsme poznali mnoho zajímavých lesních cest a kopců, které bychom jinak mohli pozorovat pouze z pohodlí automobilu. K večeru jsme dorazili zpět do ubytovny a po večeri jsme už konečně jen relaxovali při hraní společenských her a uzavírání různých společenských sázek.

Poslední den našeho kurzu jsme zahájili opět ranní rozcvičkou a snídaní, po níž nás čekal kurz první pomoci. Po obědě obdržela jednotlivá družstva časový rozvrh startů na orientační běh, který byl vrcholem našeho sportovně-turistického programu. Těsně po tom, co se poslední dvojice třetího družstva vydala pouze s mapou a buzolou vstříc nástrahám hlubokého temného lesa, se spustil silný déšť, který mnoho borců příliš nepotěšil. Deset kontrolních bodů schovaných na ploše asi 5 km čtverečních našla nejrychlejší dvojice borců za necelé 4 hodiny, nejpomalejší dvojice dorazila do místa startu za úctyhodných 6 hodin. Po nutném převlečení do oděvu více reprezentativního jsme se dostavili k povinnému shromáždění v organizačním středisku. Tady se totiž vyhlášovaly výsledky jednotlivých družstev. Ihned po příchodu do sálu každého uchvátil stůl překypující hodnotnými cenami. Po vyhlášení následovalo rozdání cen podle pořadí jednotlivých družstev. Po tomto velkém finále zmizelo napětí a všichni se uvolnili při večerním rituálním upalování buřtů.

Příští den ráno následovalo po rozcvičce a snídani ukončení kurzu, což se obešlo bez jakýchkoli problémů.

Všichni jsme v ten okamžik byli šťastní, že se nám kurz skvěle vyvedl a s pocitem dobře odvedené práce jsme se odporoučeli domů.

A hodnocení kurzu? To je přece jasné. Určitě máme na co vzpomínat!

Student D2.S

Literární rubrika

Jmenuji se Vojtěch Skřivan, jsem student Střední průmyslové školy a Vyšší odborné školy v Písku a v loňském roce jsem měl možnost díky programu Rotary Internacional strávit jeden rok na výměnném pobytu v Brazílii. Rotary Internacional je mezinárodní organizace, která byla založena 23. února 1905 v Chicagu právníkem Paulem P. Harrisem. Cílem organizace je sdružovat obchodníky a vůdčí osobnosti k poskytování humanitárních služeb, podporovat vysoké etické standardy ve všech povoláních a pomáhat budovat dobrou vůli a mír ve světě.

Brazílie s téměř 192 miliony obyvatel a 8,5 miliony km² je pátou největší zemí na světě. I přesto mnoho lidí v Evropě a v Severní Americe ví jen málo o této zemi. Od roku 1822 je Brazílie nezávislá na Portugalsku. Hlavním jazykem je tedy portugalština, která se ale od evropské portugalštiny velmi liší a je více ovlivněná španělštinou. I v Brazílii je ale portugalština v jednotlivých částech země velmi odlišná a některá slova mohou mít i jiný význam. Převládajícím náboženstvím je katolicismus.

Státní zřízení Brazílie je prezidentská federativní republika. Prezident Luiz Inácio Lula da Silva nikdy skutečně nestudoval a do čela se dostal díky podpoře chudých lidí, kterých je v Brazílii značné procento. I přesto je volební systém v Brazílii jeden z nejefektivnějších na světě. Volba probíhá elektronicky, a proto trvá jen několik sekund. Od šestnácti let je volba dobrovolná, od osmnácti let pak povinná.

Bydlel jsem v samotném centru Sao Paula – největšího města Brazílie, kde žije více než 22 milionů lidí. Je to velká změna, a člověk se tak celkem rychle naučí používat poměrně komplikovanou síť městské veřejné dopravy. Město je rozdělené do čtyř zón – severní, jižní, západní a východní – především podle úrovně živobytí. Sao Paulo je město imigrantů, město, které nikdy nespí a otevírá nekonečné možnosti jako centrum turistického ruchu, zábavy, obchodu a ekonomiky.

Doprava je v Sao Paulu velmi složitá a ve večerních hodinách je obvykle většina ulic neprůjezdných. Jedno z písmen na poznávací značce každého auta znamená, které dny nemůže dané vozidlo jezdit v centru města po páté hodině večerní. Většina lidí vlastní jen malá auta, protože cena aut je v Brazílii velmi vysoká.

Počasí je díky špinavému ovzduší deštivé. Velmi jemný déšť způsobeným smogem nazývají místní lidé „garoa“, a proto je Sao Paulo někdy přezdíváné jako „garoa city“.

Jako výměnný student jsem bydlel v brazilské rodině v jedné z bohatších částí zvané Moema. Každý exchange student vystřídá za rok dohromady dvě až čtyři rodiny. Brazilci jsou většinou velmi otevření a přátelští lidé a v domech mají vždy velké místo pro rodinná setkání a pořádání párty. Velmi často se zde pořádají tzv. churrasco party – churrasco je způsob úpravy masa podobný grilování. Naproti tomu koupelny a ložnice bývají jednoduché a účelové.

V první rodině jsem měl svůj vlastní pokoj s malou koupelnou. Rodina měla čtyři děti – nejstarší syn studoval univerzitu a žil už sám, mladší syn byl v té době na výměnném programu v Polsku, takže žily v domě jen dvě mladší sestry.

Společně s nimi jsem navštívil několik pláží blízko Sao Paula. Strávili jsme společně Vánoce, které jsou v Brazílii více podobné oslavě. My jsme slavili Vánoce v suterénu našeho domu. Dohromady se sešlo přes čtyřicet členů rodiny a přátel. Asi o půlnoci přišel Santa Claus a začal rozdávat dětem dárky, zatímco dospělí si předali dárky mezi sebou. Pro mě to byl velmi zvláštní pocit. Veškerá výzdoba v obchodních centrech a na ulicích připomínala sníh, který v Brazílii většina lidí nikdy neviděla, zatímco venkovní teplota se pohybovala okolo 30°C.

Nový rok jsem měl možnost strávit společně s rodinou v Riu de Janeiru na jedné z nejslavnějších pláží světa – pláži Copacabana, kde se sešlo dohromady více jak 2,5 milionů lidí. Ohňostroj, který spouštěli z lodí zakotvených kousek od pláže, patří k nejlepším na světě.

Rio de Janeiro je v mnoha ohledech mnohem nebezpečnější než Sao Paulo. V Riu jsou jedny z největších favel – míst naprosté chudoby – a v některých z nich žije až 250 000 lidí. Díky nedostatku stavební plochy, která je omezena příkrými stěnami hor, jsou favely součástí města samotného. Lidé tak žijí více pro veřejnost v uzavřených kondomíniích. (Kondominium – spoluvlastnictví).

V Brazílii lidé doslova žijí fotbalem. Téměř každý Brazilec umí hrát fotbal a každý má svůj oblíbený tým. Díky tomu, že jeden z členů Rotary klubu pracoval přímo v jednom z fotbalových klubů v Sao Paulu, měl jsem možnost navštívit tréninkové centrum, které není za normálních okolností veřejnosti přístupné a setkat se s nejslavnějšími hráči Brazílie.

Fotbalový tým Sao Paula je jeden z nejúspěšnějších týmů v Brazílii. Získal dvě vítězství v Intercontinental Cup a jedno v FIFA Club World Championship.

Měl jsem také možnost vidět několik zápasů na stadionu Morumbi s kapacitou přibližně 60 000 lidí.

Kromě mě bylo jen v Sao Paulu dalších 50 exchange studentů z celého světa. Každý měsíc jsme se sešli na jednom z projektů pořádaný skupinou bývalých exchange studentů z Brazílie. Společně jsme tak měli Orientation meeting v jednom z hotelů na brazilském venkově, navštívili město květin – Holambra, jednu z přírodních rezervací poblíž Sao Paula, historické centrum a několik muzeí, viděli jedno z fotbalových utkání, v době Vánoc uspořádali talent show a churrasco party společně s chudými dětmi z tamní školy, připravili prezentaci našich zemí, taneční vystoupení a mnoho dalšího. Projekty trvaly obvykle jeden den a byly skvělou příležitostí potkat se se všemi exchange studenty ze Sao Paula a okolí.

Škola, do které jsem chodil, má přes 3000 studentů. Součástí je bazén, posilovna, divadlo, hala a několik venkovních hřišť. Je to křesťanská soukromá škola, která svou rozlohou tvoří celý jeden blok. Většina škol v Brazílii je soukromá. V průměru se cena školného za měsíc na střední škole pohybuje v přepočtu okolo 10 000 korun. Do veřejných škol, které zdaleka nejsou na takové úrovni, chodí mnoho dětí z chudých rodin.

Ze začátku pro mě bylo velmi obtížné pracovat při hodinách kvůli neznalosti jazyka, ale postupem času jsme se mohl zapojovat do stále více činností a z některých předmětů jsem mohl psát i testy.

Vyučování začínalo v 7:15 a každý den jsme měli šest hodin. K tomu, aby student postoupil do dalšího ročníku, potřeboval obvykle dosáhnout nejméně 60% úspěšnosti z každého předmětu. V opačném případě dělal opravné zkoušky a prázdniny pro něj tak začínaly později. I když byla škola v mnoha ohledech méně formální a méně náročná než u nás, pro studenty je velmi obtížné dostat se na univerzitu. Zvláště u veřejných univerzit bylo v některých oborech na jedno místo více než třicet přihlášených. Zkoušky vykonávali studenti ze všech předmětů.

V době Vánoc shromáždili rodiče dětí ve škole mnoho dáreků pro děti bez rodičů. Následně jsme se společně s dalšími asi třiceti studenty vypravili do jedné z chudých škol a připravili pro ně představení, kde na konci předal převlečený Santa Claus každému z nich několik dáreků.

Volný čas jsem trávil s přáteli ze školy, s rodinou nebo s exchange studenty. Sao Paulo je město mnoha kultur a náboženství, a tak bylo stále co poznávat.

Všichni exchange studenti mají možnost vybrat si z několika cest po Brazílii. Měl jsem tak možnost cestovat jedenáct dní v oblasti zvané Pantanal, třicet dní po východním pobřeží Brazílie a deset dní v Amazonii.

V Pantanal jsme zůstali čtyři dny v hotelu uprostřed národního parku. Jezdili jsme na koních, lovili piraně, nocovali ve stanech uprostřed pralesa, byli na safari... Následně jsme se

přesunuli na čtyři dny do malého města Bonita. Zde jsme sjeli řeku na raftech, potápěli se v jedné z místních řek, pracovali s chudými dětmi z místní škol...

Třicetidenní výlet začal v hlavním městě Brasilia. Brasilia je město postavené celé podle plánu tak, že z leteckého pohledu má tvar letadla. Následně jsme se přesunuli do malého města Lencois, které v minulosti vzniklo díky těžbě diamantů. Následovalo město Salvador – první hlavní město Brazílie, poté Recife, Fortaleza, Jeriquaquara, Natal, Itacare, Porto Seguro – první místo, kde zakotvili Portugalci roku 1500 – a na závěr Rio de Janeiro.

Po návratu jsem se přestěhoval do druhé rodiny, která žila trochu prostěji. Rodiče pracovali v blízkém snackbaru a měli tři děti – nejstarší dcera byla na výměnném pobytu ve Venezuele. Bydlel jsem kousek od jedné z nejrušnějších ulic v Sao Paulu – Av. Paulista, která je plná obchodních a kulturních center.

Karneval jsem strávil v Sao Paulu díky tomu, že se prezident mého Rotary klubu znal s jedním z fotografů, kteří na karnevalu pracovali. Naskytla se mi možnost zapojit se do jejich týmu a po celou noc fotit mezi tanečnický jen pár metrů od obrovských aut přímo na ulici, kde se karneval odehrával. Pracoval jsem společně s jedním studentem z Německa s týmem profesionálních fotografů. Karneval se odehrával na ulici s obrovskými hledišti po stranách speciálně vystavěných pro tuto slavnost. Je to vlastně prezentace škol samby. Každá škola má hodinu na to, aby všichni tanečníci a zpěváci prošli z jednoho konce na druhý.

Poslední výprava s výměnnými exchange studenty byla v oblasti Amazonie. Nejprve jsme navštívili historické město Manaus, kam nevede z Brazílie žádná silnice. Viděli jsme mnoho vodopádů, tamní trh, pozorovali divoká zvířata a navštívili několik muzeí, plných napodobenin bizarních tvorů, kteří na řece žili. Druhou část výletu jsme pak strávili na Amazonce samotné. Měli jsme možnost lovit piraně, chytat krokodýly, navštívit indiánskou komunitu, ochutnat tamní jídlo a naučit se základním věcem, které jsou nezbytné k přežití v pralese. Společně s místními lidmi jsme pak v noci navštívili Amazonský prales.

Je skutečně hodně věcí, které jsem zažil, které jsem viděl a které mohu o Brazílii říci.

To, co mohu nyní napsat, je pouhá setina toho, jaké je to ve skutečnosti. Téměř každý den se stalo něco neobvyklého nebo zajímavého.

V současné době navštěvuje společně se mnou třídu A3.S na SPŠ a VOŠ v Písku výměnný student z Mexika. Do České republiky přijel na začátku září. Pro cizince je určitě velice těžké naučit se česky, ale zatím to on i ostatní exchange studenti v Písku zvládají skvěle.

Společně s ostatními studenty už absolvoval orientační schůzku ve Strčenu a cyklistický kurz s Obchodní akademií v Písku. Další podrobnosti z jeho života už vám sdělí on sám.

Vojtěch Skřivan, A3.S

Pozn. redakce: na tento příspěvek se můžete těšit v příštím čísle.

Reportáž z výletu třídy B1.I

V den, kdy byl v naší škole Den otevřených dveří – 3. 11. 2009, jely první ročníky na kulturní exkurzi. Vydali jsme do Loveckého záměčku Ohrada a do Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou.

Vyjížděli jsme v 8:30 od školy společně se třídou C1.S. Cesta mi přišla nudná a dlouhá. Okolo 9:30 jsme dorazili do loveckého záměčku. Chvíli jsme čekali a pak nás pustili dovnitř. Tam jsme si prohlédli věci okolo rybářství, vycpanou zvěř, kůže ze zvěře, koberec z kůží, židle z paroží a mnoho zajímavých věcí.

Odtud jsme pak vyjížděli okolo 10:30. Do Hluboké nad Vltavou jsou to z Ohrady asi jen 3 kilometry, a cesta tedy netrvala dlouho. Vystoupili jsme z autobusu a šli do strmého kopce směrem na zámek Hluboká. Dorazili jsme do Alšovy galerie, která je druhá největší v České republice. Prohlédli jsme si zde obrazy i sochy svatých, které se dochovaly z jižních Čech a pochází z 13. až 16. století. Dále jsme tu viděli obrazy z Holandska a ze severu Evropy. Malby z této části se mi líbily více než ty předešlé.

Galerii jsme opustili okolo 11:30 a čekala nás cesta zpět k autobusu. Jakmile jsme došli k autobusu, hned se vyjíždělo – bylo 12:04. Do Písku autobus přijel okolo 12:40, šli jsme do jídelny na oběd a domů.

Filip Svoboda, B1.I

Jaký byl náš maturitní ples?

Je pátek 13. listopadu a my máme ve společenském centru Družba maturitní ples. Vrátime-li se o rok zpátky, loni touto dobou nastal čas, kdy se musíme rozhodnout, kde a kdy chceme náš ples mít. Vedou se velké diskuze a nakonec se všichni shodnou, že by to mohlo být v pátek 13. v Družbě. Proč právě Družba? No protože je prostorná a velmi oblíbená hlavně u mladých lidí, kteří vyhledávají velký parket na tancování.

Nyní je začátek září a my zhruba dva a půl měsíce před plesem začínáme rozjíždět dlouhé, fyzicky a psychicky únavné přípravy, aby se vše podařilo. Jako první přichází na řadu nástup neboli předtančení. Je lepší tuto obtížnou práci zadat někomu, kdo se v tom vyzná a ví, jak na to. Přece jenom holky od mažoretek mají lepší sluch a představitivost, jelikož s hudbou a nácvikem na vystupování pracují téměř denně. Je tedy potřeba pravidelně cvičit kroky a naslouchat hudbu, takže se pravidelně scházíme v posilovně, která se nachází na naší škole, a poctivě se připravujeme. Čas neúprosně běží a my musíme rychle jednat. Začínají se vybírat od každého člověka 3000 Kč. Zdá se vám tato částka malá? Nebo naopak dost velká? Abych řekl pravdu, pro mě je to dost peněz, když je nutné složit je najednou. Ale není se čemu divit, protože v dnešní době je všechno drahé a těch věcí je opravdu hodně. Musí se zaplatit objekt, ve kterém se bude ples konat, dále pak kapela, moderátor, ochranka, lístky OSA, květiny, skleničky a další.

Spoustu času trávíme nad rozhodováním. V devětadvaceti lidech je opravdu těžké dobrat se výsledku, nemyslíte? Bylo by fajn, kdyby se všichni shodli na jedné věci, ale vždycky se najde někdo, komu se líbí něco jiného. Takže ve výběru maturitních košilích vedeme velké a zdoluhavé debaty, než je úplně rozhodnuto. Někdy by se vyhrocené napětí dalo krájet. Náš velký den se rychle blíží a v posledních dnech šturmuje. Je zapotřebí sepsat a poskládat tombolu. Možná tomu nebudete věřit, ale připravit všechno, aby nikde nevznikla chyba, je opravdu těžké.

Konečně je pátek 13. listopadu, přiznávám, že jsem trochu nervózní. Ptáte se proč? Odpověď je jednoduchá. Pokaždé, když jde člověk do něčeho poprvé, tak si připadá nesvůj. Neví, co přesně má dělat a jak se má zachovat v daný okamžik, a možná je i trochu rozpačitý. Od rána musíme celý sál zdobit, rozmístit tombolu do polic, nacvičit nástup, a i když se zdá, že tolik lidí to musí zvládnout během chvilky, skutečnost je jiná. Po výzdobě můžeme jít domů a pár hodin se alespoň psychicky připravovat. Čas je neúprosný a člověku připadá, že těch pár volných hodin uteče jako voda a galavečer je za dveřmi. Jakmile začnou lidé přicházet, tak na člověka dolehne teprve ta pravá atmosféra plesu.

Všude svítí reflektory, moderátorova slova se rozeznívají po celém sále, kapela si zkouší svoje písničky, barmani a barmanky začínají otevírat bary a vše se pomalu rozjíždí. Po nástupu přichází na řadu šerpování, připitek, tanec s učiteli a rodiči a poté volná zábava, při které jde většina lidí na parket, aby se pobavila. Myslím si, že celý večer vychází zcela bez problémů. Panuje skvělá zábava doplněná specialitami jako je šerm nebo malé mažoretky, a pak už se začínají vyhlášovat hlavní ceny tomboly. Vše probíhá v klidu a bez nějakých problémů, dokonce ani ochranka nemusí celý večer zasahovat, protože lidé si tento ples přišli užít a nemají zapotřebí něco ničit. Je skvělé koukat na lidi, jak se baví.

Jiří Kálal D4.S

Maturitní ples třídy B4. I

Dnes je 20. listopadu 2009. Pro někoho možná úplně všední, obyčejný den jako každý jiný, ale pro mě a celou moji třídu B4.I je to den s velkým D. Den, na který budeme vzpomínat do konce našich životů. Den, o kterém budeme ještě několik let horlivě vyprávět našim kamarádům. Je to den, kdy se koná náš maturitní ples.

Již od rána začínají veškeré přípravy, svoz tomboly, výzdoba celého kulturního domu.

Všichni chtějí, aby tento den byl nezapomenutelný jak pro nás, tak i pro všechny, co se plesu večer zúčastní. Každý přikládá ruku k dílu a snaží se svojí pomocí přispět k té nádheře, která vyvrcholí za pár hodin. Přípravy v kulturním domě se chýlí ke konci, a proto se pomalu rozjíždíme do svých domovů, abychom se řádně připravili na slavnostní večer.

A už se to blíží. Já i mí spolužáci nervózně přešlapujeme, namačkaní na sebe jako sardinky v prostorách šaten, a čekáme, až moderátor oznámí náš nástup. A je to tady. Ani se nestačíme rozkoukat a začíná nám znít v uších ta známá melodie našeho nástupu. Vše proběhne nad očekávání hladce, jak nástup, tak šerpování, a pak přichází na řadu proslov.

Na pódium se vydávám se spolužákem Petrem Kouckým. Oba jsme značně nervózní, ale podle aplausu, který následně slyšíme po skončení proslovu, jsme usoudili, že jsme to zvládli nad očekávání dobře a vydáváme se, již značně jistí v kramflecích, zpět mezi naše spolužáky. A to už začíná hrát v hlavním sále strakonická kapela Top Band, v hudebním sále Dj Muff z Hracholusek a v Uhelně strakonická kapela Čutací Meruna. V deset hodin začíná velkolepá show. Vystupuje skupina Berit se svou fireshow, vše proběhne našťastí bez komplikací a nedojde k žádnému požáru ani k podpálení róby některé z přítomných maminek či babiček maturantů.

Všichni návštěvníci si užívají plnými doušky zábavy a pomalu se začínají odebírat do hlavního sálu, kde se za pár okamžiků bude konat půlnoční překvapení. Sál se začíná pomalu ale jistě plnit nedočkavými nadšenci. My maturanti jsme již připravení a převlečení ve svých kostýmech, proto vše může začít. Z repráků se začne ozývat úvodní písnička našeho půlnočního překvapení, a to Summer Nights od Olivie Newton-John a Johna Travolty, celé „půlnočko“ je v duchu Pomády.

Já a mí spolužáci si maximálně užíváme tohoto momentu, kdy nás se zájmem sleduje celý kulturní dům, a my se snažíme o maximální taneční výkony. Půlnoční překvapení má značný ohlas, sklidilo dokonce ještě větší ovace než nástup, což celou mou třídu, včetně mě, velice překvapilo, ale zároveň i potěšilo. Poté se každý odebírá za svými rodiči a kamarády a užívá si všemi doušky poslední zbytky tohoto úžasného a velkolepého večera.

Michaela Havelcová, B4.I

Halloween v piešťanském klubu

Je téměř devět hodin večer, a když se blížíme ke klubu Indians, na celé Piešťany padne tma. Před vchodem postává hlouček lidí, jejichž vzhled nedává pochyb o tom, co že je za večer. Je Halloween a strašidla přišla mezi nás.

Vystupujeme z auta a okamžitě se zařazujeme do fronty před vchodem. Během čekání pozorujeme přítomné a bavíme se pestrostí převleků. Mezi mladými zajíčky a kovboji se proplétají mumie a upíři, sem tam se dá zahlédnout ledová královna či zamaskovaný gentleman z dávných maškarních bálů.

Ale fronta již postupuje a my se konečně dostáváme k dveřníkům. Ti uznávají naše upíří převleky za dostatečné a zadarmo nás vpouštějí dovnitř. Uvnitř je již narváno a proplést se k prvnímu ze dvou barů dá celkem práci. Po chvíli jsme ale tam, vedle hučí taneční parket a my se konečně můžeme pořádně rozhlédnout kolem. A že je to pohled! Po zdech a mezi sloupy pavučiny, tajemná světla, pavouci, lebky a vydlabané dýně – prostě parádní halloweenská atmosféra. Tu ještě doplňuje občasný řev a rachot pouštěný DJem.

A pak ty masky! Je tu snad všechno, na co si člověk vzpomene – batmani (a batmanky), čerti, hmyzáci, krvaví doktoři, ghůlové a další všemožná strašidla. Dokonce je k vidění i papež a gorila s pohyblivým obličejem.

To už máme ale koukání dost a vydáváme se přes parket ke druhému baru, kde se hrají převážně hity současné popové scény jako např. Rihanna. Tam je trochu volněji, i když ne o moc, zato bar doslova nadskakuje hlasitým duněním hudby. Obsluha, patřičně zakrvácená a oblečená do potrhaných triček, vše ale zvládá a ani se na baru nemusí čekat moc dlouho.

První hodinka v klubu ubíhá celkem rychle a je už po desáté, když se ozývá gong a do davu jsou vpuštěni speciální obsluhující, jejichž úkolem je roznášet halloweenské pití. Obsluha zjevně nevěděla, jaký si má vzít převlek, takže aby nic nezkazila, neoblékla si prostě nic. To na chvíli vzbudí patřičný zájem osazenstva klubu, nás ale zajímá hlavně nabízené pití. Naneštěstí, klub je velký a poletujících tácků s pitím málo, takže chvíli trvá, než se dostáváme k první hanbaté dvojici.

Drinky jsou dva – **Upírov bozk a Drákulova krv**. První zmiňovaný má jedovatě zelenou barvu a ve skleničce je kromě brčka ještě rudé oko. Druhý je temně červený se zeleným okem. Bohužel, přestože nás krásná obsluhující slečna ujistila o skvělé a unikátní chuti obou, tak chutnají naprosto stejně. Sice velmi dobře, ale přesto stejně, což u mě trochu sráží jejich hodnocení.

Blíží se půlnoc a na většině přítomných je již jasně vidět jistá „společenská únava“. Velký zájem vzbuzuje především muž převlečený za selku s růžovou sukničkou a velkými blondatými copy, který se pokouší najít toho pravého. Stejně tak se daří upoutávat pozornost velkému králíkovi, který má hlavu opačně, ale přesto se mu nějak daří proplétat davem.

Po půlnoci už toho není moc k vidění, takže po posledním přípitku a procházce se vydáváme z klubu pryč.

Při odchodu se nás drží pocit skvěle prožitého večera, který nezkazily ani stejně chutnající drinky nebo pozdější mírná stísněnost v klubu (příliš mnoho podnapilých strašidel na metr čtvereční) a už se těšíme na příští rok, kdy nám Indians jistě naservíruje stejně povedenou akci jako byla tato.

Jan Mareš, B4. I

KOBA

Čtvrteční ráno jsme strávili velice nevšedně. Měli jsme za úkol dorazit ke Kulturnímu domu v Písku. Zde nás čekalo představení ze stalinovského Ruska od Edvarda S. Radzinského.

Začátek pojal pan Gottwald nejspíše jako vzpomínku na oběti v Rusku, protože rozsvítil na stolech svíčky.

Následovalo hlasité vykřiknutí do ticha, čímž se herec nepřímo představil. Zvoláním „Byli jsme kamarádi“ – uvedl ve zkratce, o co se bude jednat.

Příběh vypráví Fudzi (přítel Stalina, který od něj dostal přezdívku podle svých šikmých očí) o osudu gruzínských vojáků, jejich starostech a radostech. Plyně potom vyprávění přešlo do jiného období, kde kamarád vojenského vůdce líčí, jaký měl těžký život a jak se k němu bývalý nejlepší kamarád Koba – Stalin zachoval. Vsadil ho do vězení za špionáž a jeho rodina musela chodit žebrotou. Vysvětloval, jak v jednom okamžiku ztratil vše, co mu bylo blízké – kamarády, rodinu, svobodu. Po odpykaných čtyřech letech z původních deseti dostal náš hrdina milost a diktátor si ho jen tak k sobě pozval na návštěvu. Při rozhovoru, kdy si Fudzi uvědomoval, jakou má jeho kamarád z dřívějších let i nadále moc, diktátor se mnohokrát snažil zjistiť pohledem do očí, jak zrovna Fudzi přemýšlí. Následně se pozval ke „kamarádovi“ na obhlídku bytu. Ze známosti mu pak vrátil jeho bývalou práci náměstka ministra a daroval mu velký byt. Hra byla zakončena zpěvem gruzínské písně.

Josef Vissarionovič Džugašvili (18. prosince 1878 – 5. března 1953), známý též jako Stalin (česky Muž z ocele, tuto přezdívku mu vybral Lenin) nebo Koba (česky Vyznamenaný) byl sovětským diktátorem v letech 1927–1953.

Je považován za jednoho z nejkrutějších diktátorů v historii lidstva; oběti jeho vlády se nejspíše nikdy nepodaří zcela spočítat (jen počet mrtvých při uměle vyvolaném hladomoru na Ukrajině se odhaduje na 3,5 miliónů), někteří historici zastávají názor, že za dobu svého neomezeného vládnutí má přímo či nepřímo na svědomí více občanů SSSR, než bylo zabito během druhé světové války, za jejíž vznik i průběh Stalin také nesl velkou spoluodpovědnost. Tento názor však není, zejména jeho stoupenci, obecně přijímán.

KOBA

Ve čtvrtek 19. 11. 2009 jsme se my, žáci čtvrtých ročníků, vydali na ranní představení monodramatu Koba, které napsal Edvard S. Radzinskij.

Již v 8:15 jsme se začali všichni scházet před kulturním domem v Písku, kde jsme se vzápětí po příchodu učitelů nahrnuli do hudebního sálu, kde mělo představení probíhat. Nečekali jsme dlouho a herec Vladimír T. Gottwald začal své představení. Vyprávěl v něm příběh jednoho z Kobových kamarádů, kteří dříve byli ochotni položit za sebe život a vzájemně se uctívali. Kobovi však nestačilo to, co měl, a tak se brzy proměnil v diktátora Stalina. Představení zachycovalo jeho krutou vládu v sovětském Rusku, Stalinův gruzínský původ a mládí. Příběh se poté zaměřil na dobu, kdy Stalin opět naváže spojení s posledním ze svých bývalých kamarádů, které téměř všechny nechal on sám zabít. Nicméně vidíme zde i to, jak Stalinovi jeho lid důvěřoval, miloval ho a nikdo neměl odvahu se mu vzepřít.

Představení bylo povedené a emotivní. Obdivuji schopnost herce podat téměř hodinový monolog s takový zapálením. I když ani to nezabránilo některým studentům celé představení prospat.

Studenti A4.S

Vánoční tipy

Vánoce

Období Vánoc začíná první adventní nedělí, ta není dána stálým datem, ale začíná vždy čtyři týdny před Štědrým dnem. Vánoce jsou svátkem narození Páně a od roku 354 jsou oficiálně uznány jako křesťanské. Připomínají narození Ježíše Nazarethského, dle Nového Zákona narozeného v Betlémě. Bohužel přesné datum nám není známo. Narození Ježíše se datuje k roku 1 n. l. (ten označuje jeho narození, tou dobou rok jako časová jednotka ještě neexistoval) od vrcholného středověku. Poslední studie však ukázaly, že Ježíš se narodil spíše kolem roku 4 př. n. l. Dne 25. prosince se slaví narození Ježíše Krista. V době sčítání lidu v římské říši se prý odebral Josef z Nazaretha do judského Betléma, aby se tu zaregistroval s Marií, která v té době čekala dítě. "Když tam byli, naplnily se jí dny, kdy měla porodit. I porodila syna a položila jej do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo..." (Luk 2,1-7). Tak se narodil dlouho očekávaný a předpovídaný Boží syn, jehož jedním ze jmen je "Emmanuel" = "Bůh s námi".

Doba přípravy na Vánoce se nazývá "ADVENT". Toto označení pochází z latinského slova "adventus", což znamená příchod. Myslí se zde na příchod Vykupitele Ježíše Krista.

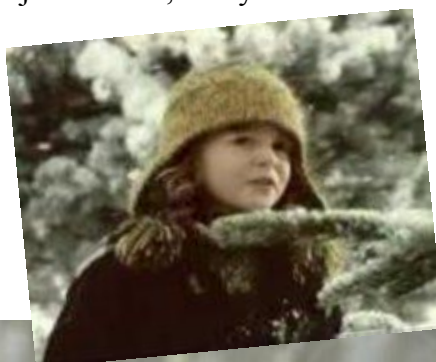
Tradičním zvykem je, že na první adventní neděli se zapálí první svíčka z adventního věnce. Adventní věnec si buď doma vyrobíme a ozdobíme podle svého, nebo ho koupíme v květinářství. O druhé adventní neděli se zapálí k první svíčke ještě druhá, za týden další a před štědrým dnem ta poslední. Ale to snad každý, kdo aspoň trochu dodržuje vánoční zvyky a tradice, moc dobře ví. Vedle zapalování svíček a zdobení našich domovů ale ještě na začátku adventu maminky začnou „plašit“. Už se totiž začíná péct cukroví. Určitě většina z vás zbožňuje pečení ani ne tak proto, že by vás to bavilo, ale proto, že se tak trochu „motáte“ v kuchyni a ujídáte maminkám syrové těsto nebo už hotové upečené cukroví. Nejlepší je, když se spousta kousků nepovede. To se potom musí sníst, vidíte?

A jak tak plynou čtyři předvánoční týdny, cukroví přibývá, dárky se nakupují, peníze ubývají a už se chystá stromeček. Ti z vás, co mají mladšího sourozence, který ještě věří na Ježíška, strojí stromeček potají, když bráška nebo sestřička spí. Přece musí mít druhý den překvapení a pocit, že stromek opravdu přinesl Ježíšek. A když už se ráno vzbudíme a je 24. prosince, tak nás čeká výborný vánoční oběd. Ten si však dá jen ten, který nemá tu vůli nepapat. K jeho smůle pak ale neuvidí zlaté prasátko. (A třeba bude mít i ty velký zahnutý zuby nahoru).

Na co se ale nejvíc všichni těší, je připravování a především pojídání štědrovečerní večeře. Na slavnostně prostřeném stole nesmí chybět rybí polévka a bramborový salát s kaprem. A ti zhýčkaní, co nejlépe ryby, mají zkrátka nějaký ten řízek.

Někteří ještě na štědrý den lijí olovo, rozkrajují jablka, dávají šupiny pod talíř, pouští lodičky, hází střevíc nebo dodržují i jiné domácí zvyky.

Po večeři zazvoní zvoneček, okno je dokořán, protože tam právě snesl Ježíšek spoustu balíčků, a všichni se řítí ke stromečku pro dárky. Znějí vánoční koledy, stromek je rozzářený a každý je najednou šťastný a veselý a září stejně jako všechno kolem. Už aby to bylo!

A kdyby někteří z vás zapomněli, jak správně dodržovat tradiční vánoční zvyky, připravili jsme pro vás návod.

Lití olova

Nad plamenem se v kovové nádobce (nejlépe ocelové) rozžhává kousek olova až k bodu tání. Připravte si nádobu s vodou a tekoucí olovo do ní opatrně ale naráz vlijte. Vznikne tak odlitek velmi abstraktních tvarů. Přítomní se pak snaží rozpoznat, čemu nebo komu je odlitek podobný. Podle tvaru se pak usuzuje, co koho čeká. Olovo má nízký bod tání a jde to snadno.

Šupiny

Pod talíře se štedrovečerní večeři se dává několik kapřích šupin, které mají přinést všem po celý rok dostatek peněz.

Střevíc

Svobodné dívky házejí střevícem přes hlavu. Obrátí-li se bota patou ke dveřím, zůstane děvče ještě doma. Obrátí-li se špička střevíčku ke dveřím, dcera by se měla provdat a opustit rodné hnízdo.

Půst

Na Štědrý den se v některých (a ve všech věřících) rodinách zachovává až do večera přísný půst. Dětem, které se nemohou dočkat, se slibuje, že vydrží-li nejíst, uvidí zlaté prasátko. Ke společné večeři se zasedá, když vyjde první hvězda.

Krájení jablka

Po štedrovečerní večeři se nožem přepůlí jablko. Řez veďte kolmo ke stopce. Obě poloviny se všem ukážou a záleží na tom, jaký tvar má vnitřní část s jádrem. Pokud vypadá jako pěti nebo vícecípá hvězda, sejdou se všichni za rok ve zdraví. Pokud má tvar kříže, je čtyřcípá, pak někdo z přítomných těžce onemocní, nebo zemře. Tohoto zvyku se není třeba bát. Vyberte zdravé, velké jablko. A nezapomeňte – od štedrovečerní večeře se nevstává!

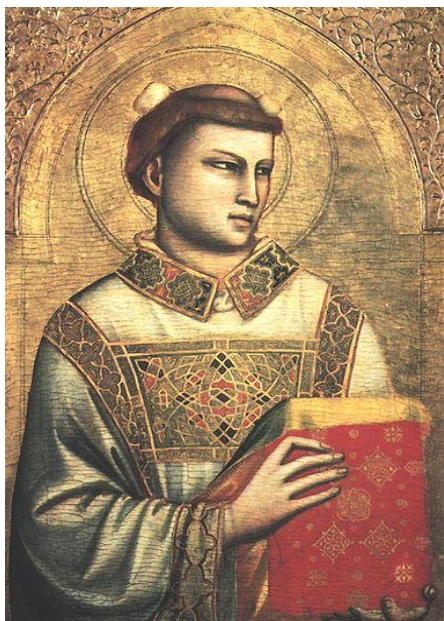
Pouštění lodiček

Připravte si lavor s vodou a staré vánoční svíčky (viz dále). Rozpulte několik vlašských ořechů a do prázdných polovin jejich skořápek připevněte nakapaným voskem po jednom úlomku vánoční svíčky. Svíčky lámejte na kousky cca 2,5 cm dlouhé. Příliš dlouhé svíčky by převrhly skořápku. Lodičky se zapálenými svíčkami se nechají plout po vodě. Pokud vaše lodička vydrží nejdéle svítit a nepotopí se, čeká vás dlouhý a šťastný život.

Pokud se vaše lodička drží při kraji nádoby, budete se celý rok držet doma. Jestliže lodička pluje ke středu nádoby, vydaté se do světa.

Svatý Štěpán

Kdo to vlastně byl svatý Štěpán? A proč tento svátek 26. prosince slavíme?

Byl jedním ze sboru sedmi jáhnů první křesťanské komunity v Jeruzalémě. Podle Skutků apoštolů neohroženě hovořil o vzkříšení Ježíše Krista. Za tvrzení před synedriem, že jsou židé vinni Ježíšovou smrtí a že Ježíš je roven Bohu, byl Štěpán odsouzen k smrti ukamenováním.

Na svatého Štěpána odcházeli čeledíni a děvečky ze služby. Na odchod dostali zvláštní koláč tvořený třemi spletenými prameny a ozdobený ořechy, rozmarýnem a pentlemi.

26. prosince se chodilo také koledovat. Koledníci přáli do nového roku hodně zdaru a štěstí. Všude byli vítáni a za odměnu dostali ovoce a drobné mince.

Pozn. redakce – synedrium – židovská velerada.

Svatá Lucie

Vždy 13. prosince slaví svůj svátek všechny Lucie. Jak to ale bylo se svatou Lucií, si teď pozorně přečtete.

Pocházela z bohaté a vznešené rodiny. Svůj majetek, ale rozdala chudým a rozhodla se pro panenský život. Všechny nápadníky odmítala a podle legendy si jednou sama vypíchla oči, aby odradila jednoho z nápadníků. Za to jí Panna Marie obdařila ještě krásnějšíma očima. Odmítnutý pohanský muž ji udal jako křesťanku a Lucie byla odsouzena k prostituci ve veřejném domě. Tomu se ale bránila a tak jí bylo sřato hrdlo.

Svatá Lucie je patronkou slepých, švadlen, přadlen, kočích, sklenářů a brousířů. Považuje se také za ochránkyni před čarodějnicemi.

Bylo zvykem, že 13. prosince na svátek Lucie, chodili po staveních tzv. Lucky. Ty byly bíle oděny a kontrolovaly, zda má hospodyně doma správně uklizeno.

Vánoční zvyky

Adventní věnec

Čtyři adventní neděle před Vánocemi se zapálí jedna svíčka na věnci. Věnec může být například z větví jedle nebo ze slámy. Tradiční barva věnce je červená a zelená. Červená upomíná na krev Kristovu. Obě barvy pak symbolizují život. Jako ozdoba se používají také jablíčka, od času ráje jsou plody života.

Štědrovečerní večeře

Tento den se zachovává až do večera přísný půst. Ten, kdo vydrží, uvidí zlaté prasátko. K večeři se usedá jakmile vyjde první hvězda. Pod talíře na prostřeném štědrovečerním stole se dávají kapří šupiny, které mají po celý rok zajistit dostatek peněz. Při večeři nikdo nesmí vstát od stolu, protože ten, kdo vstane, do roka zemře.

Vánočka

Dříve nazývaná jako húska nebo calta, někdy i jako pletanka, štědrovečernice, štricka, žemle. Velká vánočka se rozkrájela na závěr štědrovečerní večeře. Při pečení měla hospodyně zadělávat těsto v bílé zástěře a šátku, neměla by mluvit a při kynutí těsta by měla vyskakovat vysoko do výšky. Připálená nebo netržená vánočka věštila nezdár.

Vánoční rozhodnutí

Zcela netradičním a určitě zajímavým zvykem, o kterém jen málokdo ví, je rozkrajování knedlíků. Pokud se dívka nemohla rozhodnout mezi svými nápadníky, právě v adventním období napsala jejich jména na papírky a ty pak vložila do těsta na knedlíky. Jméno chlapce na lístečku z prvního rozkrojeného knedlíku patřilo tomu pravému.

Jmelí

Věřilo se, že jmelí chrání před ohněm a zavěšovalo se do domů, aby bránilo přístupu čarodějnicím a zlým duchům. Jmelí obecně má přinášet štěstí a má být darované. Podle Keltů zajišťuje plodnost, proto se pod ním dodnes líbáme.

Pravé vánoční svíčky

V obchodech dnes můžeme najít už od září snad úplně všechny možné světelné vánoční „ozdoby“. Od vcelku kultivovaných elektrických čirých svíček, přes barevné a blikající řetězy, svítící kouličky, zvonečky, nebo dokonce sněhuláky a šišky, přes zpívající a kývající se stromečky s očima (viz Snowboardáči – těch se snad děti musí bát!) až po zavěšené a vkrádající se Santa Clause za okny našich domovů.

Ty pravé Vánoce ale můžete zažít s obyčejnými svíčkami. Koupíte je v drogeriích nebo ve stáncích. Jsou asi 6 mm tlusté, šroubovitě a dají se pořídit ve všech barvách. Tímto způsobem se dříve zdobil stromek jedině a místy se používají na vánoční stromeček ještě. Poezie Vánoc je s těmito svíčkami úplně jiná. Ale pozor! Nádherná atmosféra vánoční noci se může velmi rychle vytratit. Na zapálených vánočních ozdobách přece jen plápolá otevřený oheň a nebezpečí požáru je poměrně značné, zvláště pohybují-li se v blízkosti stromku děti bez dozoru. Je také třeba svíčky vhodně umístit, aby se nemohly zapálit větve nad nimi. Svíčky se na stromek upevňují pérovou svorkou, na níž je malý držák svíčky a pod ním kroužek na odkapávající vosk. Stromček se pak může ozdobit klasickým způsobem.

Silvestr pod palmami

Silvestr na Kanárských ostrovech? Proč ne? Spousta lidí si spojuje Silvestr se zimou, sněhem, lyžováním. Samozřejmě je to pochopitelné. Není nad to, když si na Silvestra pořádně zalyžujete a pak si dáte celý promrzlý čaj nebo grog s citrónem a půlnoc strávíte při pořádné koulovačce.

Ale proč si lidé myslí, že Silvestr nemůžou strávit při teplotách 28 až 30 stupňů někde na pláži u moře. Novým trendem totiž je odletět v zimě za sluníčkem. Mrazivé povánoční období na konci prosince a začátku ledna mnozí využívají k útěku do teplých krajů, aby na plážích třeba Kanárských ostrovů vystavili své tělo slané vodě a zhoubným slunečním paprskům.

Naplánujte si jedinečný den v roce úplně neobyčejně a s neobyčejnými zážitky. Dovolená v zimě přináší sice koupání ve studenější vodě než v létě, ale neuteče vám příjemné opalování a večerní zábava je rozhodně pestřejší. Vyberte si svou cestovní kancelář a nechte si naplánovat váš Silvestr. A pak si jen užívejte velmi netradičně poslední den v roce se svými přáteli.

Oslava Silvestra na sněhu

Silvestr 2009/2010 se pomalu blíží. Chcete-li ale Silvestr strávit na horách, vyplatí se objednat si jej již nyní. O Silvestr na českých a moravských horách – v Krkonoších, na Šumavě, v Jizerských horách nebo Orlických horách, v Jeseníkách či na Vysočině, je vždy velký zájem a na přelomu roku to nebude jinak. Proto si musíte domluvit Silvestr co nejdříve. Taková akce s mnoha přáteli, jak vystřížená ze Snowboardáků, musí být určitě prima.

Tipy na Silvestra v Písku a blízkém okolí

Pokud nakonec neodjedete ani za sněhem, ani za sluníčkem a ani zatím nemáte žádné plány na poslední den v roce, můžete vyzkoušet nějaké podniky ve vašem okolí. V letošním roce se bude slavit Silvestr v kulturním klubu v Písku, jako již tradičně proběhne silvestrovské veselí i v Divadle pod čarou a ve všech píseckých provozovnách a nově také na městském ostrově. Na letošní Silvestr se připravuje Středověká krčma, která zve na Středověký Silvestr. Součástí programu jsou v tomto neobvyklém šenku i šermířská a jiná vystoupení.

Všechny Písečáky ale určitě zklameme tím, že letos se v Písku nebude konat každoroční ohňostroj. Město ale slíbilo, že nám to vynahradí větším množstvím adventních akcí, a tak sledujte plakáty, abyste mohli navštívit řemeslné trhy, živý Betlém, vánoční

koncerty, expozici betlémů v Prácheňském muzeu a různé výstavy ve Sladovně. Tou nejbližší je vernisáž výstavy Josefa Lady, na kterou zavítejte 21. prosince, a to v 17 hodin do Nízkých trámů.

Jak vidíte, tipů na rozlučku se starým rokem je hodně. Dávejte přitom ale pozor při používání pyrotechniky a při konzumaci pochutin všeho druhu, ať přivítáte nový rok vesele.

A už jsme na úplném konci vánočních Průmkařin. Něco vám tu chybělo? No jistě, přece ta slíbená soutěžní otázka. Tak tedy. V rubrice „Co se bude dít“ se objevila jedna známá fráze v cizím jazyce. My se ptáme: „Která to byla a co znamená?“ Budeme se těšit na odpovědi a přivítáme, když se za námi vydáte se svými nápady, postřehy a připomínkami. Ve druhém patře ve třídě B3.I je umístěná schránka, kam můžete anonymně vložit své příspěvky.

Doufáme, že jste se u našeho časopisu nenudili a odnesli si spoustu zajímavých rad, tipů a informací. Všem bychom chtěli popřát pohodové Vánoce, bohatého Ježíška a hodně štěstí do Nového roku, zejména pak maturantům, které pomalu ale jistě začíná strašit zkouška dospělosti.

Užijte si prázdniny a už se na vás těšíme v dalším čísle časopisu Průmkařiny.

Pozor! Důležitá poznámka redakce!

Mínule jste si mohli zahrát piškvorky. Teď si pro změnu vezměte klávesy, kytary, flétny nebo i jiné nástroje a klidně si zahrajte a zanotujte.

Jsou přece Vánoce! Tak proč si neudělat radost?

Tu jsme vám chtěli udělat i my, a proto jsme pro vás v rámci výuky v předmětu Multimedia natočili na CD „malou vánoční hudbu“. Na školních webových stránkách v rubrice Aktivity studentů najdete už čtyři čísla našich Průmkařin a v elektronické podobě dnešního vánočního vydání od nás dostáváte dáreček. A jako bonus jsou pod tímto textem noty a slova pro všechny čtenáře.

Tak tedy v našem provedení a zcela netypicky vám přejeme ničím nerušené Vánoce (a to ani naším zpěvem)! My teď totiž zpíváme jen a jen pro vás!!!

Moderato
Půjdeme spolu do Be-tlé-ma, duj-daj, duj-daj, duj-daj, dá.

Je - ži - š - ku, pa - náč - ku, já tě bu - du ko - lí - ba - ti.

Je - ži - š - ku, pa - náč - ku, já tě bu - du ko - lí - ba - ti.

Naše škola patří mezi vybrané střední školy podporované Skupinou ČEZ

SKUPINA ČEZ

